

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

OGÓLNOPOLSKIE DZIEŁO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

BIULETYN NR 9

VII RÓCZNICA
PRÓKLAMACJI
AKTU
INTRONIZACYJNEGO
JEZUSA CHRYSZTUSA
KRÓLA

ŹRSZAKI JEZUSA
CHRYSZTUSA KRÓLA
W KRAKOWIE
I W WARSZAWIE

KRAKÓW, MAJ 2024

ISSN: 2720-1325

**ZARZĄD OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA
INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA**

- ◆ Andrzej FLAGA – przewodniczący
- ◆ Barbara PASTERNAK – wiceprzewodnicząca
- ◆ Adam KĘDZIERSKI – wiceprzewodniczący
- ◆ Grażyna BERGER – sekretarz
- ◆ Alicja KONDRACIUK – skarbnik
- ◆ Adam GŁODEK – członek
- ◆ Anna KROGULSKA – członek
- ◆ Agnieszka BIALIK – rzecznik prasowy

**RADA OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA
INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA**

- ◆ bp dr Stanisław JAMROZEK – Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych
- ◆ ks. prof. dr hab. Marek CHMIELEWSKI – konsultant Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych
- ◆ ks. dr hab. Wojciech MEDWID – duszpasterz kultu Jezusa Chrystusa Króla w diecezji bielsko-żywieckiej
- ◆ Stanisław CZARNOTA – działacz ośrodka polonijnego Yorba Linda w Kalifornii, propagator Intronizacji Chrystusa Króla w USA, działacz „Solidarności” wśród Polonii
- ◆ prof. dr hab. inż. Andrzej FLAGA – przewodniczący Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

- ◆ mgr Adam GŁODEK – prezes Stowarzyszenia „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”
- ◆ mgr inż. Artur JASIŃSKI – warszawska grupa modlitewna, intronizacyjna
- ◆ mgr inż. Adam KĘDZIERSKI – organizator Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, wydawca modlitewników, książek i materiałów formacyjnych dotyczących Dzieła Intronizacji
- ◆ mgr Alicja KONDRACIUK – sekretarz Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”, administrator strony internetowej „Samorządnej Polski”
- ◆ dr Anna KROGULSKA – prezes Stowarzyszenia Misjonarzy Świeckich „Inkulturracja”
- ◆ Jan ŁOPUSZAŃSKI – prawnik, Porozumienie Polskie
- ◆ Halina NOWINA-KONOPKA – architekt, Porozumienie Polskie
- ◆ mgr inż. Janusz PACZKOWSKI, Prowincjał Polski Zakonu Rycerzy św. Jana Pawła II
- ◆ mgr Barbara PASTERNAK – prezes Fundacji Serca Jezusa
- ◆ mgr Piotr PIKUŁA – Stowarzyszenie „Róża”, administrator strony internetowej Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla
- ◆ Urszula STRYNOWICZ – Wspólnota Nieustającego Różańca Świętego
- ◆ mgr Artur WOLSKI – Męski Różaniec, Zjednoczeni 2022

SPIS TREŚCI

Słowo od redakcji	3
Homilia ks. bpa Stanisława Jamrozka w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach	6
Msza św. w Bazylice Bożego Miłosierdzia	9
Przemówienie ks. Wojciecha Medwida	11
Przemówienie Piotra Pikuły	13
Przemówienie prof. Andrzeja Flagi	15
Homilia bpa Michała Janochy w Archikatedrze Warszawskiej	21
Litania do świętych i błogosławionych	23
Orszak Jezusa Chrystusa Króla w Warszawie	29
Przemówienie prof. Tadeusza Kulika	32
Przemówienie Jana Łopuszańskiego	34

NA OKŁADCE: Orszak Jezusa Chrystusa Króla w Warszawie, 26 XI 2023

REDAGUJE ZESPÓŁ: Andrzej Flaga, Barbara Pasternak, Agnieszka Bialik (abialik1@wp.pl).

Współpraca: bp Stanisław Jamrozek, ks. Marek Chmielewski, ks. Wojciech Medwid, Adam Kędzierski, Alicja Kondraciuk.

Fotografie: archiwum ODIJChK, Maria Salwa, Ewa Kowanek, Artur Jasiński, Krzysztof Plazuk

ISSN: 2720-1325

SŁOWO OD REDAKCJI

W dniu 19 listopada 2023 r. minęła 7. rocznica proklamacji Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Z tej okazji Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla zorganizowało – podobnie jak w poprzednich sześciu latach – uroczyste obchody tego historycznego wydarzenia.

Główne obchody tej rocznicy celebrowaliśmy w Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata 26 listopada 2023 r. w Krakowie i w Warszawie. Hasłem obchodów było wezwanie: *Polska królestwem Jezusa Chrystusa*. W ramach tych obchodów, zarówno w Krakowie, jak i w Warszawie, miały miejsce piękne Orszaki Jezusa Chrystusa Króla. Obchodom 7. rocznicy proklamacji Jubileuszowego Aktu Intronizacyjnego poświęcony jest niniejszy Biuletyn *Krółuj nam, Chryste!* Nr 9, który zostanie wysłany m.in. do: członków Konferencji Episkopatu Polski, przedstawicieli najwyższych władz RP, wybranych przedstawicieli mediów, wybranych redakcji dzienników i czasopism katolickich, proboszczów parafii Jezusa Chrystusa Króla w Polsce, przełożonych wybranych wspólnot zakonnych męskich i żeńskich, rektorów uczelni katolickich.

Warto tu podkreślić, że przed tymi obchodami, w dniach 1-7 października 2023 r., Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla przeprowadziło „Ogólnopolski Tydzień Modlitwy Różańcowej w Intencji Nadchodzących Wyborów Parlamentarnych i Samorządowych”. Całość materiałów dotyczących tego tygodnia modlitwy – tj. motywację, obowiązki wyborcze katolików, in-

tencje i modlitwy za Kościół i Ojczyznę na każdy dzień – zostało przedstawionych w Biuletynie *Krółuj nam, Chryste!* Nr 7.

Niniejszy Biuletyn, włącznie z poprzednimi Biuletynami, Księgą Ogólnopolskiego Kongresu Jezusa Chrystusa Króla – który odbył się w dniach 4-7 listopada 2021 r. w Warszawie pod hasłem: *W diecezjach i parafiach „Krółuj nam, Chryste!”* – realizacja Jubileuszowego Aktu Intronizacyjnego – a także innymi informacjami oraz materiałami Dzieła Intronizacji, są dostępne w wersji elektronicznej m.in. na naszych stronach internetowych:

- ◆ dzielointronizacji.pl – prowadzonej przez Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla;
- ◆ krolujnamchryste.pl – prowadzonej przez Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ intronizacja.pl – prowadzonej przez Stowarzyszenie „Róża”.

Zwracamy się z gorącą prośbą o wykorzystywanie tych materiałów w pracy duszpasterskiej, formacyjnej i informacyjnej, w homiliach, katechezach, rekolekcjach, nabożeństwach, nauczaniu religii itp. przez biskupów, proboszczów, kapłanów, katechetów i katechetki oraz świeckich czcicieli Jezusa Chrystusa Króla. Gorąco prosimy także dziennikarzy, publicystów, redaktorów i pracowników mass mediów o wykorzystywanie tych materiałów i podejmowanie w prasie, publikacjach, czasopismach, programach radiowych i telewizyjnych, w mediach społecznościowych, tematyki królowania Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

W KOŚCIELE, NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM – KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

Przewodniczący Zarządu

prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

Wiceprzewodnicząca Zarządu

Barbara Pasternak

Rzecznik prasowy

Agnieszka Bialik

POLSKA KRÓLESTWEM JEZUSA CHRYSZTUSA

**7. ROCZNICA
JUBILEUSZOWEGO AKTU PRZYJĘCIA
JEZUSA CHRYSZTUSA ZA KRÓLA I PANA
KRAKÓW-ŁAGIEWNIKI, 26 LISTOPADA 2023**

12.00 MSZA ŚW.

pod przewodnictwem Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych
Biskupa Stanisława Jamrozka,
podczas której zostanie odnowiony Akt Intronizacji

Po Mszy św. zapraszamy wszystkich czcicieli Chrystusa Króla na
ORSZAK CHRYSZTUSA KRÓLA
z Bazyliki Bożego Miłosierdzia do Sanktuarium Jana Pawła II

Organizatorzy:
Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla
www.dzielointronizacji.pl; www.intronizacja.pl

WEJŚCIE POCZTÓW SZTANDAROWYCH DO BAZYLIKI BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA

BP STANISŁAW JAMROZEK
DELEGAT KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI
DS. RUCHÓW INTRONIZACYJNYCH

TRZEBA, ABY CHRYSZTUS KRÓLOWAŁ W NASZYCH SERCACH, W RODZINACH, W NASZEJ OJCZYŹNIE I ŚWIECIE!

HOMILIA WYGŁOSZONA PODCZAS MSZY ŚW. W BAZYLICE BOŻEGO
MIŁOSIĘRDZIA W KRAKOWIE-ŁAGIEWNIKACH W UROCZYSTOŚĆ
JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA, 26 LISTOPADA 2023 R.

Uroczystość Chrystusa Króla kończy rok liturgiczny i podsumowuje tajemnicę Jezusa, który jest „pierworodnym z umarłych i władcą wszystkich możliwych ziemi”. Dzisiejsze święto kieruje nasz wzrok ku pełnej realizacji królestwa Bożego, gdy Bóg będzie *wszystkim we wszystkich*. Św. Cyryl Jerozolimski mówi: *Głosimy przyjście Chrystusa – nie tylko pierwsze, ale i drugie, o wiele wspanialsze od pierwszego. Pierwsze zwiastowało cierpienie, drugie zaś przyniesie królewski diadem Bożego panowania. Za pierwszym przyjściem przyszedł i przecierpiał krzyż, ale przyjdzie raz jeszcze, pełen chwały, otoczony zastępami aniołów.*

Uroczystość Chrystusa Króla przypomina, że należymy całkowicie do Niego, a jako stworzenie winniśmy oddawać Mu chwałę. Jesteśmy Jego własnością, gdyż nabył nas za cenę swojej krwi. Wszystko co jest, zostało Jemu poddane, a przez Niego i Ojcu. Tylko w Nim jest pełnia życia, bo *Jak w Adamie wszyscy umierają, tak w Chrystusie wszyscy będą ożywieni* (1 Kor 15,22).

W Księdze proroka Ezechiela ten Król ukazany jest jako Dobry Pasterz, troszczący się nieustannie o swoją trzodę: *Ja sam będę pasł moje owce. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał.* Dobry Pasterz będzie zarazem i naszym Sędzią: *Oto Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozły.* Słyszymy o tym w dzisiejszej

Ewangelii, w której Chrystus przywołuje scenę sądu ostatecznego. Pan dziejów *oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów.* Na ziemi są jeszcze razem, a tutaj Królestwo Boże jawi się jako obecność ludzi dobrych i złych. W chwili śmierci nastąpi jednak całkowite rozdzielenie. Dobrzy będą zbawieni, źli potępieni i nie będzie możliwa żadna apelacja od tego wyroku. Sprawiedliwych Pan postawi po swej prawej stronie, niesprawiedliwych po lewej. Ci ostatni usłyszą: *Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom.* Te słowa trzeba przypominać tym, którzy głoszą, że nie ma piekła. Sam Pan jasno przecież o nim mówi.

Chrystus Pan powie dziś, że będziemy sądzeni z miłości, i wymienia dzieła miłości: nakarmić głodnych, napoić spragnionych, przyjąć przybyszów, przyodziać nagich, odwiedzić chorych i więźniów. W Katechizmie jest jeszcze mowa o grzebaniu umarłych. Pan oczekuje, że czynna miłość będzie znakiem naszej przynależności do Niego i że potrafimy Go dostrzec w naszych bliźnich. Kto miłuje Boga, nie może być obojętny na potrzeby braci. Im więcej kocha Boga, tym więcej będzie kochał ludzi. Oprócz uczynków miłosiernych co do ciała trzeba nam pełnić uczynki miłosierne względem duszy: grzeszących upominać, nieumiejętnych pouczać, wątpięcym dobrze radzić, strapionych pocieszać, krzywdy

cierpliwie znosić, urazy chętnie darować, modlić się za żywych i umarłych.

Dlaczego zatem Jezus zwraca dzisiaj uwagę tylko na uczynki względem ciała? Czyni tak dlatego, aby nam uświadomić, że niesiemy Boga innym poprzez konkretne czyny zewnętrzne, dostrzegalne dla innych. Spełniać je mamy po to, aby – jak mówi Pan – *ludzie widzieli wasze dobre czyny i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie*. Obydwie formy miłosierdzia powinny iść zawsze w parze. Bóg nagradza nam nie za dobre czyny, ale przede wszystkim za miłość, która jest u podstaw zasługiwania. Kiedy wkrada się pycha w spełnianiu dobra, taki czyn mógłby być upokarzający dla człowieka potrzebującego i nie znajdzie uznania u Boga. W Królestwie Bożym kierujemy się na pierwszym miejscu zawsze miłością. Królestwo Boga jest królestwem miłości i sprawiedliwości, prawdy i życia, świętości i pokoju.

Jezus, nasz Pan i Król, nie proponowałby nam uczynków miłosierdzia, gdyby ich sam nie praktykował. Dla głodnych rozmnażał chleb, spragnionym ofiarowywał „wodę żywą” zaspokajającą pragnienie, odartych z godności ludzkiej przyodziewał szatą łaski, uwięzionych w niewoli grzechów czynił wolnymi, chorych odwiedzał i uzdrawiał. Pokazał drogę, jaką winni kroczyć Jego uczniowie, aby w ten sposób głosili obecność Królestwa Bożego.

We fragmencie z Księgi proroka Ezechiela Pan Bóg widzi lud opuszczony, rozproszony i zmęczony, noszący rany, którym to ludem nikt się nie opiekuje. Odpowiedzialność spoczywała na przywódcach, ale oni dbali tylko o własne interesy. Dlatego Bóg bierze sprawy w swoje ręce. *Ja sam będę pasł, szukał, sprowadzę z powrotem, opatrzę, umocnię, ochronię*. Jest zatroskany o swoje dzieci, których imiona wypisał na swojej dłoni, jak powie na innym miejscu przez proroka Izajasza. Chce podkreślić, że nigdy nie zapomina o nas, a nasze sprawy są dla Niego bardzo ważne. Nawet, kiedy dni wydają się nam ciemne i mroczne, On zsyła swoje światło, dzięki któremu możemy odnaleźć siebie przy Nim. Będąc z Panem, odnajdziemy także naszych braci i siostry, z którymi nasze drogi się rozeszły.

Świat, w którym żyjemy, wydaje się prawdziwie ciemny i mroczny, a my czujemy się zagubieni i przestraszeni. Przestraszeni wojnami i katastroficznymi wizjami dotyczącymi przyszłości, zaniepokojeni o los naszych rodzin, naszej Ojczyzny i nas

samych. W czym zagubieni? W gąszczu propozycji i poglądów podsuwanych nam przez wielkich tego świata, którzy chcieliby budować wszystko tylko na ludzkim sposobie myślenia, bez odniesienia do Boga. Nie wiedzą, albo nie chcą wiedzieć, że jest to budowanie na glinianych nogach, bez mocnego fundamentu. Taka budowla kiedyś się rozpadnie. Budują świat, gdzie coraz mniej jest miejsca dla dzieci, starszych i chorych, gdyż oni zbyt wiele kosztują. Domagają się głośno prawa do aborcji, która i tak zbiera śmiercionośne plony. Jak powiedzieli biskupi Ukrainy na ostatnim spotkaniu swojego Episkopatu, dzisiaj największym zagrożeniem nie jest nawet wojna, ale łono kobiety. Jeżeli bowiem człowiek zabija niewinne życie, to później będzie zabijał innych.

Ludzie tego świata domagają się również eutanazji, chcąc pozbyć się tych, którzy wydają się im ciężarem i przeszkodą. Głoszą, że tylko człowiek zdrowy i silny jest potrzebny dzisiejszemu społeczeństwu.

Jakie stanowisko ma zająć człowiek wierzący, czciciel Chrystusa Króla? Powinien wszystko Jemu podporządkować, poddać pod Jego władanie. Oznacza to życie według nakazów Dekalogu i Ewangelii, aby w nich znajdować światło do codziennych wyborów. Ludzie wierzący przyjmują za swoje Boże Przykazania, gdyż wiedzą, że ich realizacja prowadzi do nagrody, jaką jest pełnia życia. Nie można odrzucić prawa Bożego, gdyż wtedy zostalibyśmy odrzuceni przez Pana.

Miłość do Niego uczeń stawia na pierwszym miejscu. Wyznaje z Psalmistą: *Panie, Ty jesteś moim Bogiem, poza Tobą nie ma dla mnie dobra* (Ps 16,1).

Dzięki otwartości na słowo Boże jest w stanie odróżnić dobro od zła. W swoim sumieniu kieruje się tym, co proponuje Jezus w Ewangelii. Skoro Bóg jest miłośnikiem życia, to uczeń Chrystusa będzie zawsze bronił życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci. Nie pozwala, aby światowy sposób myślenia i postępowania określał obowiązujący styl jego życia. Nie wstydzi się swojej wiary, głosząc, że Jezus jest jego Panem i Królem.

Człowiek, w którego sercu króluje Chrystus, jest gotowy w sposób całkowicie wolny oddać Mu siebie, staje pod Jego sztandarem. Wybór Chrystusa nie zapewnia sukcesu zgodnie z kryteriami świata, ale gwarantuje pokój i radość, które tylko On może dać.

Trzeba, aby Chrystus królował w naszych sercach, w rodzinach, w naszej Ojczyźnie i świecie!

MSZA ŚWIĘTA W BAZYLICE BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

ORSZAK JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

KS. DR HAB. WOJCIECH MEDWID
DUSZPASTERZ KULTU JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA
W DIECEZJI BIELSKO-ŻYWIECKIEJ,
CZŁONEK RADY OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA
INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

DZIŚ DZIĘKUJEMY CHRYSTUSOWI KRÓLOWI ZA ŁASKĘ WIARY I MIŁOŚĆ MIŁOSIERNĄ, KTÓRE NAS TU PRZYPROWADZIŁY

Zapowiedź sądu ostatecznego, którą słyszeliśmy w dzisiejszej Ewangelii to prorocstwo, odsłonięcie prawdy o tym, co czeka całą ludzkość. Ewangelista św. Mateusz przekazał te słowa Żydom, bo do nich była adresowana jego Dobra Nowina. Żydzi rezerwowali zbawienie wyłącznie dla siebie i byli przekonani, że tylko oni będą zasiadać po prawicy, a poganie po lewicy Pana. Jezus zapowiada sąd nad wszystkimi narodami od potomków Adama i Ewy aż do ostatniego człowieka podczas przyjscia Chrystusa Króla na końcu czasów.

Podział ludzi, którzy nie spotkali się z Mistrzem z Nazaretu na ziemi, będzie według ich miłosierdzia. Po prawicy Jezus postawi miłosiernych. Po lewicy tych, którym zabrakło miłosierdzia. Nic złego nie uczynili, tylko nie byli miłosierni, bo nie umieli pomagać prawdziwie potrzebującym. Uczynki miłosierdzia co do ciała, które słyszeliśmy z ust Jezusa, są w stanie wcielić w życie wszyscy ludzie na ziemi. Nie ma mowy o uczynkach wobec duszy, bo te są dla ludzi wierzących. Gdy dokona się ów podział – Król Wszechświata wyda sprawiedliwy wyrok, oparty na czystej sprawiedliwości. Dla ludzi miłosiernych nagrodą będzie Miłosierdzie Boga, czyli otwarta dla nich brama domu Ojca Niebieskiego. Tym, którym braknie miłosierdzia – Król Wszechświata nie poda biletu do Nieba.

Dziękujemy dziś za miłość miłosierną wielu Polek i Polaków. Miłość miłosierna to ta, która bez żadnego przymusu i bez czekania na korzy-

ści potrafi pomóc bliźnim w potrzebie. Wielu jednak musi się uczyć właściwego zrozumienia sensu i wagi posługi dobroci w codziennym życiu.

Chrystus Król nie zostawia człowieka samego, nie zostawia naszej Ojczyzny. Przychodzi ze swoją Łaską Miłosierną i wskazuje właściwą ścieżkę, którą jest droga do ludzkich serc. Tutaj w sposób szczególny Pan daje każdemu czas łaski, czas na nawrócenie serca, na miłość.

A gdzie jest miejsce dla wierzących w Jezusa? Wierzący w Niego to Święci. Ich nie ma po prawicy, bo stoją wraz z aniołami wokół tronu Króla Wszechświata.

A gdzie jest miejsce dla tych, którzy odrzucili łaskę wiary? Oni są już w piekle, bo sami wybrali piekło. Kto nie ma wiary w Jezusa, jest już potępiony, i dlatego żadnego z nich nie będzie po lewicy.

A gdzie są ci, którym wiarę zniszczyli inni przez zgorszenie i zły przykład? Bo przecież nie stracili wiary z własnej winy. Im zgaszono wiarę. Mogą stać po prawicy, o ile żyją miłosierdziem, lub po lewicy, jeśli im brak miłosierdzia.

Dzisiaj dziękujemy za wiarę Polaków i Polek. Za wiarę tych, którzy mocno wierzą i świadczą o Jezusie na co dzień; którym obca jest obojętność i minimalizm w podejściu do praktyk religijnych, mimo że u wielu jest dziś powierzchowna wiara, a nawet martwa, nierodząca owoców. Prosimy Chrystusa Króla, aby rozpalil w wielu skamieniałych sercach tęsknotę za Bogiem i Jego Miłością, a w nas aby umacniał żywą wiarę.

Obok nas żyją ludzie zmagający się z dźwigniem krzyża choroby, nawet śmiertelnej. Jedni nie umieją się z tym pogodzić. Inni zaś cenią wiarę jako skarb większy niż życie doczesne. Boją się cierpienia, ale dziękują Bogu za wiarę, bo tylko ona pozwala im dostrzec sens wszystkiego, nawet ich raka. Męczennicy za skarby wiary oddają życie. Chrystus Król pyta dziś każdego z nas: „Co cenisz wyżej? Zdrowie czy wiarę?”

Obok nas żyją ludzie niewierzący, którym gorszyciele zgasili wiarę. Porzucili Kościół i wiarę w Boga, nie wierzą w życie wieczne. Jednak udało

im się ocalić prawe sumienie i żyją sprawiedliwie. Starają się pomagać potrzebującym, rodzinom, mającym kalekie dzieci.

Według Ewangelii nie ma Bożego Miłosierdzia dla głupich, którzy wybrali głupotę i nie chcą na ziemi zmądrzeć. Nie ma Bożego Miłosierdzia dla leniwych, którzy na ziemi nie chcą odkryć głębi życia. Nie ma Miłosierdzia Bożego dla niemiłosiernych. Dziś dziękujemy Chrystusowi Królowi za łaskę wiary i miłość miłosierną, które nas tu przyprowadziły.

Zakończenie Orszaku Jezusa Chrystusa Króla w Sanktuarium im. św. Jana Pawła II w Krakowie Łagiewnikach

PIOTR PIKUŁA
STOWARZYSZENIE „RÓŻA”, CZŁONEK RADY
OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA
CHRYSTUSA KRÓLA

W NASZYCH SZKOŁACH – KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

Ewangelia odnotowuje wydarzenie, podczas którego Pan Jezus powiedział: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego* (Mk 10,14-15). Po tych słowach Pan Jezus brał dzieci w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je. Podkreślił w ten sposób, że również najmłodszy mają prawo do spotkania z Nim i poznawania Jego nauki. Jako najlepszy Nauczyciel dał do zrozumienia, by wspólnota Jego uczniów, nie tylko nie zapominała o dzieciach, ale by od nich uczyła się, jak przyjmować królestwo Boże.

Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, proklamowany w łagiewnickim Sanktuarium Bożego Miłosierdzia i w kościołach całej Polski w 2016 roku, zawiera wezwania, wskazujące przestrzenie naszego życia, które pragniemy poddać królewskiej władzy Syna Bożego. Jedną z tych przestrzeni są nasze szkoły jako miejsca wychowania i edukacji młodego pokolenia. W tym miejscu nasuwa się jednak pytanie: w jaki sposób wyraża się królowanie Chrystusa w naszych szkołach i na co należy zwrócić uwagę, by to królowanie utrwalić i rozszerzyć?

Refleksję poświęconą tym kwestiom warto rozpocząć od przypomnienia, że zgodnie z preambułą Ustawy Prawo oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 r. *Nauczanie i wychowanie – respektując chrześcijański system wartości – za podstawę przyjmuje uniwersalne zasady etyki*. Przywołany zapis jest wyrazem troski ustawodawcy o takie na-

uczanie i wychowanie w polskich szkołach, które będzie szanować chrześcijański system wartości. W systemie tym poczesne miejsce zajmuje osoba ludzka, wolna i rozumna, posiadająca niezbywalną godność i prawo do życia od poczęcia do naturalnej śmierci, wobec której jedynym właściwym odniesieniem jest miłość. Poza tym chrześcijański system wartości zawarty został w samym Akcie Intronizacyjnym, w zakończeniu którego ukazana została charakterystyka królestwa Chrystusowego, a jest to *królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju*.

Pamiętać też trzeba o tych wartościach, które wiążą się z kultywowaniem tradycji religijnych i patriotycznych. Służą temu obecne w polskich szkołach obchody związane ze świętami Bożego Narodzenia i Zmartwychwstania Pańskiego, Msze święte na rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego, rekolekcje szkolne itp. Wspaniałą okazją do ich zaakcentowania jest również ustanowione przez Sejm w 2019 roku Święto Chrztu Polski, które łączy w sobie zarówno wymiar religijny jak i patriotyczny. Krzyż ustawiony przed wiekami na polskiej ziemi przez naszych przodków, a obecny w salach lekcyjnych obok godła państwowego, wyraźnie przypomina o potrzebie kierowania się w nauczaniu i wychowaniu wartościami, które płyną z Ewangelii, a które realizowane są również poprzez działające w szkołach koła charytatywne, uczące praktycznej realizacji przykazania miłości bliźniego.

Kolejnym przejawem obecności królestwa Chrystusa w naszych szkołach są organizowane

dla uczniów lekcje religii. Według dostępnych statystyk można powiedzieć, że w skali całego kraju uczestniczy w nich około 80% dzieci i młodzieży, a zatem zdecydowana większość. Zajęcia te stanowią dla młodych ludzi okazję do poznania nauki Kościoła i pogłębiania wiary przekazanej przez rodziców. Z kolei obecność katechetów w przestrzeni szkolnej stwarza możliwość świadczenia o wierze także wobec innych nauczycieli i pozostałych pracowników placówek oświatowych.

Wskazane powyżej wybrane przejawy królowania Chrystusa w naszych szkołach wymagają stałej troski ze strony rodziców, nauczycieli i samych uczniów. Są one jak miny z przypowieści o człowieku szlacheckiego rodu, który udał się do dalekiego kraju, aby uzyskać dla siebie godność królewską i wrócić (por. Łk 19,11-28). Człowiek wierzący, szczególnie każdy, kto związany jest ze środowiskiem szkolnym, powinien podjąć wysiłek ich pomnażania. Trzeba też mieć na względzie, że podobnie jak w przypowieści, także i pośród nas są współobywatele, którzy nienawidzą Chrystusa i wyraźnie oświadczają: *Nie chcemy, żeby ten królował nad nami* (Łk 19,14). Na różne sposoby podejmują oni walkę z przejawami królowania Chrystusa w polskich szkołach. Próbuje ograniczyć możliwości organizowania Mszy szkolnych, dążą do usuwania krzyży z sal lekcyjnych, próbują odrzeć święta z ich chrześcijańskiego charakteru czy podejmują działania zmierzające do usunięcia religii ze szkół. Ponadto zmierzają do wprowadzania do szkół treści stojących w jawnej sprzeczności z wartościami

chrześcijańskimi. Każdy, kto uważnie śledzi doniesienia medialne w tym zakresie, sam łatwo może się przekonać, że sprawa jest poważna.

Co zatem wobec tych wyzwań mogą robić czciciele Jezusa Króla w trosce o Jego panowanie w polskich szkołach? Odpowiedź zależy od zakresu posiadanych możliwości i kompetencji. Rodzice i nauczyciele, a także dziadkowie powinni czuwać nad tym, by kierując się w życiu wartościami chrześcijańskimi, zaszczycać je młodemu pokoleniu. Na dorosłych spoczywa też odpowiedzialność za troskę o atrakcyjne w formie i bogate w treści kultywowanie tradycji religijnych i patriotycznych. Ważna jest również dbałość o udział uczniów w lekcjach religii, nawet jeśli wypadają one w planie zajęć na pierwszych czy ostatnich godzinach. Potrzebna jest także czujność i odpowiednia reakcja wobec działań podejmowanych przez przeciwników królestwa Chrystusa.

Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże (Mk 10,14-15). Obchodząc kolejną rocznicę proklamacji *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, angażujemy się, na miarę swoich możliwości, w szerzenie królestwa Chrystusowego wśród młodego pokolenia, szczególnie z uwzględnieniem tak ważnej dla jego rozwoju przestrzeni, jaką jest szkoła. Módlmy się również w intencji rodziców, nauczycieli i uczniów, by dzięki ich postawie królowanie Chrystusa urzeczywistniało się w naszych szkołach.

PROF. DR HAB. INŻ. ANDRZEJ FLAGA
PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA
INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

**PRZEMÓWIENIE W SANKTUARIUM ŚW. JANA PAWŁA II
NA ZAKOŃCZENIE ORSZAKU JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA,
KRAKÓW-ŁAGIEWNIKI, 26 LISTOPADA 2023 R.**

***Drodzy Czcciele Jezusa Chrystusa Króla!
Drodzy Rycerze Jezusa Chrystusa Króla Polski!***

**1. CHRZEŚCIJANIN JAKO RYCERZ
JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA**

Pod koniec II w. jakiś nieznany z imienia chrześcijanin, żyjący prawdopodobnie w Aleksandrii, pisze otwarty list do niejakiego Diogneta, poganina, w którym tak charakteryzuje chrześcijan i ich życie:

Chrześcijanie nie odróżniają się od innych ludzi ani jakimś specjalnym terytorium, ani językiem, ani zwyczajami. Nie zamieszkują osobnych miast, nie mają własnego języka, nie prowadzą jakiegoś osobliwego trybu życia. Ich nauka nie jest owocem refleksji czy poszukiwań filozofów goniących ustawicznie za nowościami; nie wyznają oni jak tyłu innych, żadnego systemu filozoficznego. Mieszkają w miastach zarówno greckich jak i barbarzyńskich, jak komu wypadnie, i mimo, że w ubiorze, jedzeniu i we wszystkich innych sprawach idą za zwyczajami miejscowymi, prowadzą tryb życia wspaniały i, jak to wielu wyznaje, niewiarygodny.

Mieszkają w swojej ojczyźnie, ale jakby byli cudzoziemcami; wykonują wszystkie obowiązki dobrego obywatela i nie uchylają się od żadnych ciężarów, ale czynią to jakby byli przyjezdnymi gośćmi. Każda obca ziemia jest dla nich ojczyzną, każda ojczyzna jest dla nich obcą ziemią. Tak jak wszyscy żenią się, wychodzą

za mąż i rodzą dzieci, ale nigdy nie zabijają nowego życia. Mają wspólnotę dóbr, ale nie łoża.

Żyją w ciele, ale nie według ciała. Żyją na tej ziemi, ale czują się obywatelami nieba. Są posłuszni ziemskim prawom, ale ich sposób życia wynosi ich ponad wszelkie prawo. Kochają wszystkich, a wszyscy ich nienawidzą. Są nieznani, a jednak ustawicznie padają na nich wyroki. Posyła się ich na śmierć, a oni w niej otrzymują życie. Są ubogimi, a wzbogacają wszystkich. Brak im wszystkiego, a obfitują we wszelkie dobra. Są pogardzani, a oni uważają to za tytuł chwały. Szkaluje się ich na wszelkie sposoby, a jednak przyznaje się im ustawicznie rację.

Gdy wyrządza się im krzywdę, oni błogosławią; gdy traktowani są haniebnie, odpowiadają szacunkiem. Mimo że czynią dobrze, karze się ich, jakby byli złoczyńcami. Gdy muszą znosić karę, cieszą się, jakby im ktoś dawał życie. Żydzi ustawicznie toczą z nimi wojnę, poganie ich prześladują. Ale ci, którzy ich nienawidzą, nie potrafią powiedzieć, jaki jest powód ich wrogości. Słowem, chrześcijanie są dla świata tym, czym dusza jest dla ciała... Bóg ich umieścił w tym zaszczytnym miejscu i oni nie mogą stamtąd zdezerterować.

Ten tekst, prawdziwy klejnot literatury wczesnochrześcijańskiej, doskonale uwypukla pewien istotny rys chrześcijanina jako Rycerza Jezusa Chrystusa Króla, zatroskanego i aktywnie działającego

na rzecz budowania i szerzenia Królestwa Bożego w świecie współczesnym, jakże bardzo skomplikowanym, mało czytelnym, coraz bardziej zepsutym moralnie, żyjącym bez Boga, a nawet wbrew Bogu, Rycerza, który tak jak Jezus Chrystus – nasz Król i Pan – jest znakiem, któremu sprzeciwić się będą (Łk 2,34).

Zakończenie drugiej edycji *Narodowej Modlitwy za Ojczyznę* miało swoją kulminację na Bobolówce w Strachocinie w dniu 30 września 2023 r. Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił metropolita szczecińsko-kamieński, ks. abp Andrzej Dzięga, który powiedział m.in.:

Daliśmy w tym pokoleniu, w niezwykłych dwóch latach – 2016, 2017, Akt uznania Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Oddaliśmy się Jemu – zachynając to na Jasnej Górze modlitewnie jeszcze w październiku, a potem w Łagiewnikach. Wchodząc do Chrystusa Miłosiernego, prosiliśmy o zmiłowanie i by chciał nas prowadzić. To się zaczęło, ale to się musi rozwijać i pogłębiać. I wiele osób i wiele środowisk pogłębia to i rozwija, nawet jeśli nieco inaczej nazywa jakiś akt modlitewny, ale treść serca jest ta: Jezu, Ty jesteś Panem! Jezu, o Ciebie tu chodzi! Jezu, Ciebie chcę słuchać! Za Tobą chcę iść! Twoją wolę chcę pełnić! I z tego dopiero zrodzi się odpowiedź życia na pytania zgłaszane: – Czy tamten Akt wystarczy? – Czy nie wystarczy? To już zależy, jak ty teraz będziesz odpowiadał. Próg jest przekroczony.

A jak daleko zajdziemy jako pokolenie, jak wiele wyprosimy, tak wiele otrzymamy. Ja się modłę regularnie o to, aby przy właściwych interpretacjach teologicznych, powszechnym przyjęciem przyjęte zostało – także z tytułaturą – że Jezus Chrystus jest także Królem naszej Ojczyzny, w naszej Ojczyźnie, jest Królem Polaków. Jest Królem Polskiej Ziemi, Polskiego Domu Panem – Jest Królem Polski. To też o to idzie!

A jednocześnie 2017 rok. Setna rocznica fatimskich objawień i niezwykle poruszenie do granic Rzeczypospolitej! Z Różańcem w ręku, aby opasać Polski Dom modlitwą „Ave Maryja”.

2. NASZE PROŚBY I OCZEKIWANIA KIEROWANE DO RZĄDZĄCYCH POLSKĄ I PASTERZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE

Od dawna w wielu pismach, listach, apelach, biuletynach, księgach sympozjalnych czy w Księdze Kongresowej Ogólnopolskiego Dzieła Intro-

nizacji Jezusa Chrystusa Króla, przesyłanych do przedstawicieli najwyższych władz kościelnych i państwowych naszej Ojczyzny, przedstawialiśmy następujące prośby i oczekiwania dotyczące realizacji postanowień zawartych w *Jubileuszowym Akcie Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*:

- ◆ Zmiana obecnego godła państwowego, na godło posiadające pełną symbolikę Polski katolickiej i suwerennej;
- ◆ Przyjęcie uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, uroczyste ustanawiającej Pana Jezusa Królem naszej Ojczyzny i nadającej Panu Jezusowi tytuł: „Jezus, Król Polski”;
- ◆ Zmiana preambuły w nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w której powinno się znaleźć odniesienie do Boga w Trójcy Świętej Jedynej, do naszych korzeni chrześcijańskich i do uznania Pana Jezusa naszym Królem i Panem;
- ◆ Upamiętnienie pomnikowe w Krakowie-Łagiewnikach historycznego wydarzenia sprzed 7. lat, jakim była proklamacja Jubileuszowego Aktu Intronizacyjnego;
- ◆ Zmiana hymnu państwowego z dotychczasowego na nowy hymn państwowy, który byłby bardziej odpowiedni z uwagi na treść, formę, poziom literacki, kontekst historyczny, współczesne nasze uwarunkowania i naszą tradycję. Rozważmy na koniec nieco dokładniej tę ostatnią kwestię.

3. HYMN RYCERZY JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA POLSKI JAKO PROPOZYCJA NOWEGO HYMNU NARODOWEGO/ PAŃSTWOWEGO

Czym powinien charakteryzować się hymn narodowy/państwowy

Hymn to, mówiąc najogólniej, uroczysta, podniosła pieśń pochwalna, utwór poetycko-muzyczny, związany z publicznymi uroczystościami, zwłaszcza o charakterze obrzędowo-kultowym. Z kolei zaś hymn narodowy/państwowy, to utrwalona przez tradycję pieśń patriotyczna, stanowiąca wyraz jedności narodowej lub państwowej i będąca oficjalną formą społecznej manifestacji uczuć narodowych.

Obecny hymn państwowy

Hymnem państwowym w Polsce jest obecnie *Mazurek Dąbrowskiego: Jeszcze Polska nie zginęła*. Jest to polska pieśń patriotyczna, powstała w 1797 r. jako pieśń Legionów Jana Henryka Dąbrowskiego we Włoszech, do której słowa napisał Józef Wybicki. Od 1831 r. była ona hymnem narodowym, a od 1927 r. jest to polski hymn państwowy.

Hymn Rycerzy Jezusa Chrystusa Króla Polski jako propozycja nowego hymnu narodowego/państwowego

Proponowany nowy hymn narodowy/państwowy jest kompilacją dwóch hymnów/pieśni patriotyczno-religijnych, które mają wspólną melodię:

- ◆ *Roty Marii Konopnickiej* (dwie pierwsze zwrotki, w których zmieniono dwa słowa, dostosowując treść tych zwrotek do szerszego kontekstu historycznego);
- ◆ *Pieśni patriotyczno-religijnej: Nie rzucim Chryste Świątyń Twych* (pięć kolejnych zwrotek).

Różni się on znacząco/zasadniczo od hymnu obecnego, tak pod względem treści i formy, jak i melodii.

Oto ten hymn:

Hymn Rycerzy Jezusa Chrystusa Króla Polski

1. Nie rzucim ziemi skąd nasz ród,
Nie damy pogrześć mowy!
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczerp piastowy.
Nie damy, by nas gnębił wróg!
– Tak nam dopomóż Bóg!
2. Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha!
Aż się rozpadnie w proch i w pył
Bezbożna zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg!
– Tak nam dopomóż Bóg!
3. Nie rzucim, Chryste, świątyń Twych,
Nie damy pogrześć wiary!
Próżne zakusy duchów złych
i próżne ich zamiary.
Bronić będziemy Twoich dróg!
– Tak nam dopomóż Bóg!

4. Ze wszystkich świątyń, chat i pól,
Popłynie hymn wspaniały:
Niech żyje Jezus Chrystus Król
W koronie wiecznej chwały!
Niech żyje Maria, zagrzmi róg!
– Tak nam dopomóż Bóg!

5. Sztandarem naszym będzie Krzyż,
Co ojców wiódł do chwały,
I nas powiedzie także wzwyż,
Gdzie buja Orzeł Biały.
Zwyciężym znój i stromość dróg!
– Tak nam dopomóż Bóg!

6. Oto ślubujem z ręką wzwyż,
Synowie Polski, córy!
Świadkiem nam Zbawca, Jego Krzyż,
Królowa z Jasnej Góry.
Ojczyźnie święty spłacam dług!
– Tak nam dopomóż Bóg!

7. Młodziży, nową Polskę twórz,
Szczęśliwą, Bogu miłą!
Gdy z nami Bóg, przeciw nam któż?
On jest największą siłą.
Nie spoczniem wpierw, aż pierzchnie wróg!
– Tak nam dopomóż Bóg!

Porównanie hymnów obecnego i proponowanego

Obydwa te hymny spełniają wymogi hymnów w ogóle, w tym hymnów narodowych/państwowych, gdyż:

- są uroczyste, podniosłe i patriotyczne,
- śpiewane są często podczas uroczystości patriotyczno-narodowo-religijnych,
- melodie te są znane przez ogół Polaków,
- związane są z naszą historią ojczystą i tradycją narodową.

Proponowany hymn wydaje się bardziej odpowiedni, bowiem:

- dotyczy szerszego przedziału czasowego naszej historii,
- jest piękniejszy pod względem poetyckim, ma zdecydowanie głębszą treść oraz jest bardziej uroczysty/podniosły,
- bardziej nawiązuje do naszej tradycji, korzeni duchowych, symboli narodowych, wiary ojców, odnosi się wprost do Boga, Jezusa

Chrystusa Króla i Matki Bożej, naszej Królowej,
– zdecydowanie lepiej koresponduje z *Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*.

Biorąc to wszystko pod uwagę, zwracamy się do rządzących Polską, a także Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce, o rozważenie naszej propozycji oraz podjęcie stosownych działań meryto-

rycznych i legislacyjnych zmierzających do zmiany naszego obecnego hymnu narodowego.

VIVAT JEZUS CHRYSZTUS KRÓL!

**VIVAT JEZUS CHRYSZTUS
KRÓL WSZECHŚWIATA!**

VIVAT JEZUS CHRYSZTUS KRÓL POLSKI!

POLSKA KRÓLESTWEM JEZUSA CHRYSTUSA

ORSZAK CHRYSTUSA KRÓLA

WARSZAWA, 26 LISTOPADA 2023

- 12.30 MSZA ŚW. W ARCHIKATEDRZE MĘCZEŃSTWA ŚW. JANA CHRZCICIELA PRZY UL. ŚWIĘTOJAŃSKIEJ 8. LITURGI PRZEWODNICZYŁ BĘDZIE J.E. KS. BP. MICHAŁ JANOCZA
- 13.30 POCZĄTEK ORSZAKU PRZED ARCHIKATEDRĄ
- 14.00 PRZEJŚCIE DO BAZYLIKI ŚWIĘTEGO KRZYŻA
- 15.00 ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
- 16.00 MSZA ŚW. W BAZYLICE ŚWIĘTEGO KRZYŻA

ORGANIZATORZY: KAPŁANI I WIERNI W ŚWIĘTYM KOŚCIELE RZYMSKOKATOLICKIM

WWW.DZIELOINTRONIZACJI.PL

MSZA ŚWIĘTA W ARCHIKATEDRZE WARSZAWSKIEJ

BP MICHAŁ JANOCHA
BISKUP POMOCNICZY WARSZAWSKI

PRZYJDŹ, PANIE JEZU, PRZYJDŹ KRÓLESTWO TWOJE!

HOMILIA WYGŁOSZONA PODCZAS MSZY ŚW.
W ARCHIKATEDRZE WARSZAWSKIEJ W UROCZYSTOŚĆ
JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA, 26 LISTOPADA 2023 R.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!
Drodzy bracia kapłani, drodzy bracia i siostry!

Dzisiejsza uroczystość skłania do refleksji w wymiarze biblijnym, teologicznym, społecznym, narodowym, kościelnym. Jezus nauczył apostołów modlitwy, którą każdy z nas powtarza przynajmniej rano i wieczorem, którą we wszystkich językach świata odmawiamy w każdej Mszy św. sprawowanej we wszystkich zakątkach naszej planety, a w tej modlitwie wypowiadamy słowa: *adveniat regnum Tuum* – przyjdź królestwo Twoje. W liturgii Mszy św. każda modlitwa wypowiedana ustami kapłana, skierowana do Boga, kończy się wezwaniem do Chrystusa: *który żyje i króluje na wieki wieków*. Te słowa dotarły nad Wisłę ponad 1050 lat temu, a idea królestwa Chrystusa, który – jeśli spojrzeć na przedstawienia plastyczne – najpełniej wyrażała się w wizerunku, który przyszedł do nas z Bizancjum i rozpowszechnił się w zachodniej sztuce romańskiej, a który nazywamy Pantokratozem, co po grecku oznacza Wszechwładca. Chrystus, zasiadający najczęściej na łuku tęczy, która jest symbolem łączności ziemi i nieba, przymierza Boga i ludzi, w jednej ręce trzyma księgę Bożego Słowa, którym jest On sam, wcielone Słowo, które stało się ciałem, a drugą rękę ma wyciągniętą w geście błogosławieństwa.

Szczególny czas kultu Chrystusa Króla to wiek XX, kiedy papież Pius XI miał doświadczenie Polski, i również doświadczenie cudownego zatrzymania bolszewickiej nawały na Wiśle. Chyba już z Polski pojechał z tą ideą, zetknąwszy się z jednej strony z bezbożnym komunistycznym totalitaryzmem, a z drugiej strony z bardziej wysublimowaną walką z chrześcijaństwem i Kościołem, która była na zachodzie. I to właśnie Pius XI w roku jubileuszowym 1925, w specjalnej bulli ogłosił wprowadzenie w całym Kościele święta Chrystusa Króla. Od tego czasu niedługo minie 100 lat i rozpoczął się, a może raczej zintensyfikował się ten niezwykły kult, który dość szybko w sytuacji zagrożenia Kościoła i chrześcijaństwa przybrał formę społeczną, a nawet polityczną. To z okrzykiem *Viva Christo Rey!* – Niech żyje Chrystus Król! ginęli męczennicy powstania w Meksyku podczas dyktatury, która próbowała zniszczyć chrześcijaństwo w tym kraju. Wielu z tych, którzy zginęli, a były to dziesiątki tysięcy, Kościół wyniósł na ołtarze jako męczenników.

Dziesięć lat później z tym samym okrzykiem *Viva Christo Rey!* ginęli powstańcy przeciwko komunistom w ogarniętej wojną domową Hiszpanii. Wielu z nich wyniósł na ołtarze św. Jan Paweł II, Benedykt XVI, papież Franciszek. W rok później zostaje zwołany Ogólnoświatowy Kongres Chrystusa Króla. Na miejsce tego kongresu jest

wyznaczona Polska, a konkretnie Poznań, a legatem papieskim zostaje ówczesny Prymas August Hlond. Kongres odbywa się przy udziale delegacji i pielgrzymów nie tylko z Europy, ale i z całego świata. Po Soborze Watykańskim II to święto z ostatniej niedzieli października jest przesunięte na ostatnią niedzielę przed Adwentem, właśnie tę dzisiejszą żeby mocniej zaakcentować eschatologiczny wymiar tego królestwa, bowiem już za tydzień we fioletowych szatach liturgicznych zaczniemy czas przygotowania na obchody Bożego Narodzenia, ale także na powtórne przyjście Chrystusa, który objawi swoje królestwo całemu światu. I wreszcie w 2016 r. w Krakowie – Łagiewnikach przy licznie zgromadzonych wiernych w środowisku biskupów, ale poprzez nich cały Episkopat proklamuje Jezusa Chrystusa jako Króla i Pana i ten Akt odnowimy po tej liturgii, odnowimy go w cudownej kaplicy przed najstarszym nieustająco czczonym wizerunkiem w stolicy, który za dwa lata będzie obchodził 500-lecie sprowadzenia do Polski z Norymbergii, przed cudownym Chrystusem Baryczkowskim, a jest to Chrystus ukrzyżowany. I tu dochodzimy do serca Królestwa Chrystusowego. Po tej Eucharystii wyruszy procesja, orszak, do Kościoła Świętego Krzyża. To na krzyżu objawia się przedziwna tajemnica, paradoksalna tajemnica Królestwa Chrystusa; zanim został ukrzyżowany, pyta Go Piłat: czy Ty jesteś Królem? Oczekując odpowiedzi pozytywnej, wtedy miałby pretekst, żeby ukrzyżować Go, bowiem król na tej ziemi jest jeden, rzymski cesarz. Kto mianuje się królem na tej ziemi, jest uzurpatorem. Odpowiedź Jezusa zaskakuje Heroda, ale oby zaskakiwała i nas. *Królestwo moje nie jest z tego świata*, a potem raz jeszcze zapytany odpowie: *tak, jestem królem, Ja się na to narodziłem, na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie*.

Na tej ziemi Jezus nie nosił złotej korony. Jedyłą koronę, jaka mu była dana, była korona cierniowa, korona szyderstwa i wzgardy. Taką koronę nosił na ziemi nasz Zbawiciel i tu dotykamy najgłębszego wymiaru królowania Chrystusa, albowiem Jego tronem jest krzyż, który dla Jemu współczesnych był znakiem hańby i wzgardy. Był tym, czym później będzie szubienica, a my tę szubienicę czcimy ponieważ dostrzegamy w niej obraz miłości Jezusa. Bardzo wiąże się z tym dzisiejsza Ewangelia, w której Chrystus zapowiada swoje Królestwo, które ma przyjść, a które nieustannie przyzywamy

we wspomnianych słowach Modlitwy Pańskiej: *Przyjdź królestwo Twoje* i za chwilę w *Credo* wyznamy wszyscy wiarę w Chrystusa, który przyjdzie sądzić żywych i umarłych, a gdy przyjdzie w swej chwale i aniołowie z Nim zasiądzie na tronie już nie wzgardy, ale chwały i oddzieli owce od kozłów.

I tu jest jeden z najbardziej zaskakujących i szokujących momentów Ewangelii – jakie będzie kryterium sądu Chrystusa Króla: nie pytanie o wyznanie i religię, nie pytanie o udział w nabożeństwach i sakramentach świętych, chociaż bez tego nie ma Kościoła. Ostateczne kryterium sądu to będzie kryterium naszego stosunku do bliźnich. I tu jest zdziwienie zbawionych: *Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie, spragnionym, daliśmy Ci pić, przybyszem, nagim, chorem lub w więzieniu i przyszedliśmy do Ciebie*. A Jezus mówi: *zaprawdę, powiadam wam wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszym mnieście uczynili*.

Tego nie ma w żadnej innej religii świata, żeby Bóg utożsamiał siebie z człowiekiem. Jakim jestem dla moich bliźnich, których kocham, nie kocham, których lubię, nie lubię, szczególnie dla tych drugich, taki Bóg będzie dla mnie, ponieważ w nich ten Bóg mieszka. To jest rewolucja, która przewraca do góry nogami całe kultowe myślenie pogańskiego świata, w którym religia wyrażała się w zewnętrznym kulcie. I zdziwienie potępionych: *kiedy widzieliśmy Cię głodnym, spragnionym, przybyszem, nagim, chorem, w więzieniu a nie usłużyliśmy Tobie? Zaprawdę powiadam wam, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tego i Mnie nie uczyniliście*.

Najbardziej radykalna nauka Jezusa Chrystusa. Będziemy po tamtej stronie sądeni z miłości do bliźniego. Tu się objawia paradoks Chrystusowego krzyża tu się objawia paradoks Królestwa Bożego. I drugi paradoks, bo to Królestwo ma nadejść, bo na to Królestwo czekamy, bo tego Królestwa pragniemy, bo o to Królestwo się modlimy – *adveniat regnum Tuum*. Ale z drugiej strony, kiedy uczniowie przychodzą do Jezusa, a pamiętajmy kontekst, Izrael jest pod panowaniem wielkiej potęgi rzymskiej, oni wszyscy noszą w sobie pewien gen walki i liczą na to, że Jezus wystąpi do walki przeciwko znieprawionemu przez Żydów Rzymowi, bo Jezus zapowiada przyjście Królestwa. Uczniowie pytają: *Panie Jezu, gdzie jest to Królestwo Boże, które nam obiecujesz*. I tutaj kolejna szokująca

odpowiedź, obyśmy się nigdy z nią nie oswoili, ażeby zawsze nas zadziwiała, niepokoiła, ratowała. Oni są gotowi walczyć, oni są gotowi iść na koniec świata, a Jezus mówi: *Królestwo Boże jest w was*. Niesamowite, we mnie jest Królestwo Boże, kiedy przyjmuję Jezusa, Jego ciało i krew, Jego miłość, którą się dzielę z innymi, pomimo mojej grzeszności i kruchości jest we mnie Królestwo Boże. Ono dojrzewa jak ziarno, ono obumiera jak ziarno deptane przez wieki przez tych, którzy pragną je unicestwić. Deptanie zasad. Królestwo Boże już w świecie

jest i Królestwo Boże nadejdzie, w tym napięciu jest cała historia Kościoła, w tym napięciu jest całe chrześcijaństwo. Mówię to w wymiarze najbardziej głębokim i indywidualnym, bo to z niego bierze się wymiar społeczny. Królestwo Boże jest w was i Królestwo Boże nadejdzie. Apokalipsa kończy się pełnym utęsknienia i oczekiwania wołaniem, jak woła oblubieniec do oblubienicy i oblubienica do oblubieńca, i to było wołaniem pierwszych chrześcijan, oby stało się i naszym *marana tha* – przyjdź Panie Jezu, przyjdź Królestwo Twoje!

LITANIA DO ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH OBECNYCH W RELIKWIACH NIESIONYCH PODCZAS ORSZAKU JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

Kyrie, elejson, Chryste, elejson, Kyrie, elejson.
Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Nad Polską, Ojczyzną naszą, zmiłuj się, Panie.
Nad narodem męczenników, zmiłuj się, Panie.
Nad ludem zawsze wiernym Tobie, zmiłuj się, Panie.

Jezu nieskończenie miłosierny, zmiłuj się nad nami.
Jezu nieskończenie mocny, zmiłuj się nad nami.
Jezu, nadziejo nasza, zmiłuj się nad nami.

Święty Archaniele Michale, módl się za nami.
Święty Archaniele Rafale, módl się za nami.
Święty Archaniele Gabrielu, módl się za nami.

O Maryjo, Bogurodzico, Królowo Polski, Strażniczko Polski, módl się za nami.
Święty Józefie, podpora rodzin, patronie czasów ostatecznych, módl się za nami.
Święty Joachimie, patronie małżeństw, módl się za nami.
Święta Anno, patronko małżeństw, matek i wdów, módl się za nami.

Idą z nami w relikwiach świętych Apostołowie i Ewangelści:

Święty Piotrze Apostole, męczenniku – módl się za nami
Święty Andrzeju, apostołe, męczenniku;
Święty Judo Tadeuszu, apostołe, patronie spraw beznadziejnych, męczenniku;
Święty Szymonie Kananejczyku, gorliwy apostołe, męczenniku;
Święty Bartłomieju Natanaelu z Ptolemaidu – apostołe, męczenniku;
Święty Filipie z Betsaidy, apostołe, męczenniku;
Święty Jakubie Większy, apostołe, męczenniku;
Święty Jakubie Mniejszy, apostołe, męczenniku;
Święty Tomasz zwanym Bliźniakiem – apostołe, męczenniku;
Święty Mateuszu, apostołe i ewangelisto, męczenniku;
Święty Janie, apostołe i ewangelisto, umiłowany uczeń Chrystusa, patronie czasów ostatecznych;
Święty Marku, ewangelisto;
Święty Łukasz, ewangelisto;
Święty Pawle z Tarsu, apostołe narodów, męczenniku.

Idą z nami Papieże:

Święty Klemensie I, papieżu męczenniku, apostołe pokoju – módl się za nami
Święty Grzegorz Wielki, reformatorze kalendarza, patronie od zarazy;
Święty Piusie V, zwycięzco spod Lepanto;
Święty Piusie X, papieżu;
Święty Janie Pawle II, papieżu Polaku, patronie rodzin.

Idzie z nami Patron Dzieł Intronizacyjnych:

Święty Jose Sanchezie del Rio, męczenniku, patronie dzieł intronizacyjnych Jezusa Chrystusa Króla i patronie młodzieży – módl się za nami.

Idą z nami Patroni rodzin:

Święta Joanno Beretta Molla, patronko kobiet rodzących i matek – módl się za nami
Święty Gerardzie Majello, patronie kobiet ciężarnych i dzieci poczętych;
Święta Balsameo Karmicielko, patronko matek karmiących.

Idą z nami Patroni Polski:

Święty Stanisławie, Ojczyzny – módl się za nami
Święty Wojciechu, główny patronie Polski;
Święty Andrzej Bobolo, patronie Polski, męczenniku za wiarę;
Święta Jadwigo Królowo, patronko Polski i młodzieży żeńskiej;
Święta Jadwigo, Księżno Polska, patronko Śląska;
Święty Kazimierzu Królewiczu, patronie Królestwa Polskiego i Litwy;
Święty Jacku Odrowążu, Apostole Rusi;
Święty Janie z Kęt, patronie profesorów i studentów;
Święty Stanisławie Kostko, patronie młodzieży;
Święty Waclawie, patronie Katedry Wawelskiej;
Święty Florianie, patronie Krakowa i strażaków;
Święta Kingo, patronko Polski i górników;
Święty Jozefacie Kuncewiczu, biskupie, patronie Rusi i chrześcijańskiej jedności Słowian;
Błogosławiony Władysławie z Gielniowa, patronie Warszawy;
Błogosławiony Janie z Dukli, patronie rycerstwa polskiego;
Błogosławiona Bronisława, patronko Królestwa Polskiego i diecezji Opolskiej.

Idą z nami Patroni i założyciele Zakonów:

Święty Benedykcie, założycielu Zakonu Benedyktynów, patronie Europy – módl się za nami
Święty Franciszku z Asyżu, stygmatyku, założycielu Zakonu Franciszkanów;
Święty Antoni Padewski, patronie Zakonu Franciszkanów i rzeczy zagubionych;
Święty Józefie Kalasancjuszu, założycielu Zakonu Pijarów i szkół powszechnych;
Święty Pawle Pustelniku, patronie Zakonu Paulinów;
Święty Janie Bosco, założycielu Zakonu Salezjanów, patronie od zarazy;
Święty Ignacy Loyolo, założycielu Zakonu Jezuitów;
Święty Dominiku Guzmanie, założycielu Zakonu Dominikanów;
Święta Klaro z Asyżu, założycielko Zakonu Klarysek, patronko chorych na oczy, radia, telewizji i malarzy;
Święty Janie Boży, założycielu Zakonu Bonifratrów, patronie lecznictwa naturalnego;
Święty Albercie Chmielowski, założycielu Zakonów Albertynów i Albertynek, patronie ubogich;
Święty Wincencie Pallotti, założycielu Zakonu Pallotynów, patronie Akcji Katolickiej;
Święty Klemensie Hofbauerze, patronie Zakonu Redemptorystów i patronie Warszawy;
Święty Stanisławie Papczyński, założycielu Zgromadzenia Ojców Marianów, obrońco życia poczętego;
Święty Kamilu de Lelis, założycielu Zakonu Kamilianów, patronie szpitali, chorych, pielęgniarek i pielęgniarzy;
Święty Wincencie a Paulo, współzałożycielu Zakonu Sióstr Szarytek i patronie dzieł miłosiernych;
Święta Ludwiko de Marillac, współzałożycielko Zakonu Sióstr Szarytek;
Święty Bazyli Wielki, założycielu Zakonu Bazylianów;
Święty Kasprze del Bufalo, założycielu Misjonarzy Krwi Chrystusa;
Święty Antoni Mario Zaccaria, założycielu Zakonu Barnabitów;
Święty Józefie Pelczarze, biskupie, założycielu Zakonu Sióstr Sercanek, Biczu Boży na masonów;
Święty Franciszku Salezy, założycielu Zakonu Sióstr Wizytek, Patronie Zakonu Salezjanów
i Doktorze Kościoła;
Święta Elżbieto, Węgierska Królewiczko, założycielko Sióstr Elżbietanek, Patronko Niemiec i Węgier;

Święta Joanno Franciszko de Chantal, współzałożycielko Zakonu Sióstr Wizytek;
Święta Urszulo Ledóchowska, założycielko Zakonu Urszulanek, wielka orędowniczko niepodległej Polski;
Błogosławiona Bernardyno Mario Jabłońska, współzałożycielko Zakonu Sióstr Albertynek;
Błogosławiony Franciszku Jordanie, założycielu Zgromadzenia Salwatorianów i Salwatorianek;
Błogosławiony Honoracie Koźmiński, założycielu 27 zakonów i zgromadzeń;
Błogosławiony Edmundzie Bojanowski, założycielu Zakonu Sióstr Służebniczek;
Błogosławiona Franciszko Siedliska, założycielko Zakonu Sióstr Nazaretanek;
Błogosławiona Celino Borzęcka, założycielko Zakonu Sióstr Zmartwychwstanek.

Idą z nami Doktorzy Kościoła:

Święty Bonawenturo, biskupie, doktorze Kościoła – módl się za nami
Święta Tereso z Avilla, doktorze Kościoła;
Święty Wawrzyńcu Justiniani, doktorze Kościoła;
Święty Grzegorz z Nazjanzu, doktorze Kościoła;
Święty Hieronimie, doktorze Kościoła.

Idą z nami Święci i Błogosławieni :

Święty Andrzej Świeradzie – módl się za nami
Święty Maksymilianie Kolbe, męczenniku z Oświęcimia;
Święty Zygmuncie Szczęsny-Feliński, biskupie wygnańcu;

Relikwiarze Świętych w Archikatedrze Warszawskiej

Święty Rafale Kalinowski, patronie Sybiraków i żołnierzy;
Błogosławiony Jerzy Popiełuszko, męczenniku za Polskę;
Błogosławiony Stefanie Wyszyński, Prymasie Tysiąclecia;
Błogosławiony Józefie Stanku, męczenniku Powstania Warszawskiego;
Błogosławiona Karolino Kózkówna, męczennico, patronko młodzieży katolickiej i osób molestowanych;
Błogosławiony Jerzy Matulewicz, arcybiskupie, patronie Litwy;
Błogosławiona Mario Tereso Ledóchowska, matko Afrykanów;
Błogosławiony Michale Tomaszku, męczenniku z Peru;
Błogosławiony Zbigniewie Strzałkowski, męczenniku z Peru;
Błogosławiony Michale Sopoćko, krzewicielu Bożego Miłosierdzia;
Błogosławiono Rózo Czacka, patronko niewidomych;
Błogosławiona Anielo Salawo, patronko studentów i osób nieuleczalnie chorych;
Błogosławiona Siostrze Stello wraz z 10 towarzyszkami, męczennicami z Nowogródka;
Błogosławiony Wincencie Lewoniuku wraz z 12 towarzyszami, męczennikami z Pratulina.

Idą z nami Święci Męczennicy i Wyznawcy:

Święty Ojciec Pio z Pietrelciny, stygmatyka – módl się za nami
Święty Janie Mario Vianneyu, patronie proboszczów i spowiedników;
Święty Konradzie z Parzham, patronie furtianów, otwierający drzwi w niebie;
Święta Rito z Cascia, patronko spraw beznadziejnych;
Święty Charbelu, potężny uzdrowicielu, patronie Kościoła czasów ostatecznych;
Święta Joanno D'Arc męczennico, patronko Francji, patriotów i walczących o niepodległość;
Święta Filomeno, Nowe Światło Kościoła Walczącego;
Święta Małgorzato Mario Alacoque, czcicielko Najświętszego Serca Jezusowego;
Święty Franciszku Ksawery, patronie misji katolickich, misjonarzy, Indii, Japonii i marynarzy;
Święty Maurze, uczniu świętego Benedykta;
Święty Ludwiku Maria Grignon de Montfort, niewolniku Maryi;
Święta Tereso od Dzieciątka Jezus, patronko misji katolickich, karmelitanek i teresjanek;
Święty Hubercie, patronie strażaków i myśliwych;
Święty Janie Neumannie, patronie chorujących na nowotwory;
Święty Alfonsie Mario Liguori, patronie spowiedników i adwokatów;
Święty Rochu, patronie od zarazy;
Święty Ludwiku Martin, ojciec św. Teresy od Dzieciątka Jezus;
Święta Mario Zelio Martin, matka św. Teresy od Dzieciątka Jezus;
Święta Rafko, patronko ludzi cierpiących i poszkodowanych przez lekarzy;
Święty Faustynie Miguezie, patronie ziołolecznictwa;
Święty Bonifacy Męczenniku, patronie kawalerów i nawróconych;
Święty Nimatullahu al-Hardini, ozdobo Zakonu Maronitów;
Święta Mario Baouardy, mała Arabko, oblubienico Ducha Świętego;
Święta Hiacynto, powierniczko tajemnic fatimskich;
Święty Franciszku, powierniku tajemnic fatimskich;
Święta Bernadetto Soubirous, powierniczko objawień z Lourdes;
Święty Piotrze z Werony, męczenniku, patronie włóknarzy;

Święty Kryspinie, męczenniku, patronie rzemieślników;
 Święty Krescencie, patronie rzemieślników;
 Święty Saturninie, patronie ludzi w podeszłym wieku;
 Święta Małgorzato z Kortony, patronko fałszywie oskarżonych,
 bezdomnych i chorych umysłowo;
 Święty Antoninie z Florencji, patronie dobroczynności;
 Święty Aleksy, patronie zakonów ubogich i pielgrzymów;
 Święty Filipie Nereuszu, patronie Rzymu;
 Święty Wincencie Ferreuszu, patronie od zarazy;
 Święty Gerwazy, męczenniku, patronie dzieci i żniwiarzy;
 Święty Homobonusie, patronie kupców i szlachetnych ludzi;
 Święta Klemenso;
 Święty Janie Klimaku, pustelniku, Ojcie Kościoła;
 Święta Gertrudo Wielka, orędowniczko dusz czyścowych;
 Święta Eutropio, patronko wdów;
 Święty Andrzej Avellino, patronie prawdomówności;
 Święty Janie z Cypru, patronie jałmużników;
 Święta Franciszko Rzymska, patronko kobiet i kierowców;
 Święty Marceli, męczenniku;
 Święty Aleksandrze, męczenniku;
 Święty Feliksie, męczenniku;
 Święci męczennicy Rzymscy, patronowie czasów trudnych;
 Błogosławiony Karolu Acutis, patronie Internetu;
 Błogosławiony Kacprze Stanngassingerze, patronie żywej wiary;
 Błogosławiony Stefanie Nehme.

Wszyscy Święci i Święte Boże, módlcie się za nami.

Wiarę w Ciebie i ufność w Maryi, daj nam, o Panie.
 Nadzieję w zwycięstwo dobrej sprawy, daj nam, o Panie.
 Miłość Polski, Ojczyzny naszej, daj nam, o Panie.
 Męstwo, mądrość, łagodność i solidarność, daj nam, o Panie.
 Wszystkie dary Ducha Świętego, daj nam, o Panie.
 Służbę w świętej sprawie Twojej na ziemi, daj nam, o Panie.
 Wolność, chwałę, szczęście i pokój, daj nam, o Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Módlmy się:

Boże Wszchemogący, Panie Zastępów, padamy do stóp Twoich w dziękczynieniu, że przez wieki otacza-
 łaś nas swą przemożną opieką. Dziękujemy Ci, że ojców naszych wyprowadziłeś z rąk ciemnic, na-
 jeźdźców i nieprzyjaciół. Błogosławimy Cię za to, że po latach niewoli obdarzyłeś nas na nowo wolnością
 i pokojem. Amen.

ORSZAK JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

PROF. DR HAB. INŻ. TADEUSZ KULIK
PREZES AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI
WARSZAWSKIEJ

KRÓLUJ NAM, JEZU CHRYSYTE – ZAWSZE I WSZĘDZIE!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus Król i Maryja Królowa Polski! Czcigodni Kapłani, Drodzy Siostry i Bracia Zakonni, Szanowni Państwo!

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla jest świętem patronalnym Akcji Katolickiej. W bieżącym roku mamy kilka okrągłych rocznic dotyczących postaci ważnych dla Akcji Katolickiej. Jedną z nich jest 60. rocznica kanonizacji ks. Wincentego Pallottiego, uznawanego za prekursora Akcji Katolickiej. Relikwie św. Wincentego towarzyszą nam w dzisiejszych uroczystościach.

Papież Jan XXIII w Dekrecie Apostolskim przyznającym błogosławionemu Wincentemu Pallottiemu cześć należną świętym stwierdził, m.in.: *Ażeby lepiej podolać niezliczonym wprost obowiązkom, gromadził wokół siebie, w miarę potrzeby, nie tylko kapłanów, ale również świeckich mężów i niewiasty, tak że słusznie został nazwany zwiastunem i twórcą tak zwanej Akcji Katolickiej.*

W tym roku 22 października obchodziliśmy również 75. rocznicę śmierci sługi Bożego kardynała Augusta Hlonda. Naczelny Instytut Akcji Katolickiej z siedzibą w Poznaniu został utworzony 24 listopada 1930 roku właśnie przez kardynała Augusta Hlonda, ówczesnego Prymasa Polski. A zatem, dwa dni temu Akcja Katolicka w Polsce ukończyła 93 lata. Tuż przed wybuchem II wojny światowej należało do niej 750 tys. członków.

W czasie wojny wielu członków Akcji Katolickiej z honorem oddało życie za Kościół i Ojczyznę. Wśród nich był również wybitny działacz

przedwojennej AK bł. Stanisław Kostka Starowiejski – ojciec rodziny, utalentowany administrator, apostoł laikatu, prezes Akcji Katolickiej w diecezji lubelskiej. Za tę działalność i pomoc aresztowanym biskupom lubelskim i innym potrzebującym został aresztowany przez gestapo w kwietniu 1940 r. i osadzony w obozie koncentracyjnym w Dachau jako więzień polityczny. Swoją działalność apostołską kontynuował również w obozie. Doprowadził tam do nawrócenia m.in. znanego, wojującego ateistę Adama Sarbinowskiego. Zakończył życie w obozie w noc Zmartwychwstania Pańskiego, 13 kwietnia 1941 r.

Papież Jan Paweł II dokonał w Warszawie 13 czerwca 1999 r. beatyfikacji 108 polskich męczenników z czasów II wojny światowej, którzy wykazali się niezwykłym heroizmem wiary. Jednym z nich był bł. Stanisław Starowiejski.

Po przerwie w okresie PRL, na wyraźną prośbę Ojca Świętego Jana Pawła II, Akcja Katolicka w Polsce została powołana na nowo Dekretem Konferencji Episkopatu Polski z 2 maja 1995 r. i wznowiła swoją działalność w czasach, które są jeszcze trudniejsze niż okres międzywojenny. Korzystając z okazji, kieruję serdeczne zaproszenie do wszystkich, którym leży na sercu dobro Kościoła i Ojczyzny: proszę, wstępujcie w szeregi Akcji Katolickiej. Żniwo jest przeogromne, a robotników ciągle zbyt mało.

Warto zauważyć, że kardynał August Hlond, założyciel Akcji Katolickiej w Polsce, pełnił ważną funkcję Legata Papieskiego podczas I Międzyna-

rodowego Kongresu Chrystusa Króla, który miał miejsce w Poznaniu w dniach od 25 do 29 czerwca 1937 r. Przy tej okazji odbył się również XVII Zjazd Katolicki archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej przygotowany przez Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Poznaniu.

Na uwagę zasługują słowa szwajcarskiego biskupa Scheiwilera, Prezesa Międzynarodowego Komitetu Kongresów Chrystusa Króla, który w swoim wspaniałym przemówieniu powitalnym powiedział m.in.: *Ojciec Chrześcijaństwa, panujący nam papież Pius XI, upomina i zaklina wszystkich katolików, aby niezłomnie trzymali się wiary świętej i przeciwstawiali się bezbożnictwu oraz komunizmowi, tworząc zwarty i nieustępliwy front katolicki.* Słowa te są jeszcze bardziej aktualne dzisiaj, w czasach ekspansji neomarksizmu i szeroko rozumianego antykościół.

Ojciec Święty Jan Paweł II na pytanie włoskiego dziennikarza o wskazanie najważniejszego fragmentu Biblii odpowiedział bez wahania: *Poznacie*

prawdę, a prawda was wyzwoli. Jest to skrót słów Jezusa Chrystusa zapisanych w Ewangelii św. Jana (J8: 30-32).

Ksiądz prof. Robert Skrzypczak na spotkaniu formacyjnym AK AW stwierdził, że *potęgą Antychrysta są finanse i informacja.* Uważam, że jednym z głównych zadań Akcji Katolickiej w naszych czasach jest, obok dawania świadectwa wiary, również docieranie do szerokich rzesz ludzi z prawdziwą informacją, z prawdą jako odtrutką na obecne w wielu mediach kłamstwo i dezinformację.

Jezu Chryste, nasz Królu, spraw, abyśmy wszyscy uczestniczący w tym Orszaku byli gotowi i otwarci na każde zawołanie naszych braci, byśmy zawsze i wszędzie byli „solą ziemi i światłem świata”, oddani szerzeniu dobrej woli Twojej. Abyśmy byli apostołami prawdy, miłości i miłosierdzia. Abyśmy kroczyli w światłości, która pochodzi od Ciebie, Jezu Chryste, nasz Królu. Amen.

KRÓLUJ NAM JEZU CHRYSSTE – ZAWSZE I WSZĘDZIE!

JAN ŁOPUSZAŃSKI
CZŁONEK RADY
OGÓLNOPOLSKIEGO
DZIEŁA
INTRONIZACJI
JEZUSA CHRYSZTUSA
KRÓLA

INTRONIZACJA JEZUSA CHRYSZTUSA TO PRZYJĘCIE PRAWDY O BOGU I O CZŁOWIEKU

Intronizacja Jezusa Chrystusa to przyjęcie prawdy o Bogu i o człowieku. Bóg stworzył nas na obraz i podobieństwo swoje. Obdarował rozumem i wolną wolą, powołał do miłowania – bo JEST Miłością. Stworzył nas albo mężczyzną albo kobietą, byśmy stali się płodni, zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną, a przez miłość wzajemną dorastali do wdzięcznego miłowania Boga. Intronizacja to uznanie prawdy, że w stworzeniu nie ma władzy innej, jak od Boga. Sprawować ją mamy zgodnie z prawem Bożym, które stoi ponad wszelkim prawem ludzkim. Przykazanie największe w Prawie to miłość Boga i bliźnich, a ustawy ludzkie sprzeczne z prawem Bożym to bezprawie.

Intronizacja Chrystusa to przyjęcie prawdy o naszej, ludzkiej grzeszności i słabości. Tylko Jezus zbawia. Za cenę uniżenia i Ofiary z samego siebie. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przez Niego. Intronizacja to odrzucenie grzechu i tego, co do niego prowadzi: pychy i bałwochwalstwa, żądzy wyniesienia i władzy, chciwości i nieczystości, zawiści wobec możniejszych i pogardy dla słabszych, gniewu i nienawiści, lenistwa i tchórzostwa.

Intronizacja to przyjęcie Jezusa Chrystusa do serca i do relacji społecznych, nawrócenie i pokuta, zawierzenie Jemu życia i poświęcenie się Jego Sercu,

ofiarna służba bliźnim i modlitwa. Pierwszą w życiu Intronizacją Jezusa Chrystusa jest przecież Chrzest Święty, dany nam z łaski Króla nieba i ziemi. Intronizacja to uczynki miłosierne co do duszy i co do ciała. To obrona zagrożonych praw osób i wspólnot ludzkich, rodzin i całych narodów. To głoszenie prawdy i obrona przed zgorzseniami. To życie w prawdzie, sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Intronizacja Chrystusa to odrzucenie cywilizacji śmierci i uznanie, że Panem życia nie człowiek jest, ale Bóg. Intronizacja to przyjęcie z miłością każdego poczętego dziecka. To odrzucenie mordy dzieci w łonach matek oraz eutanazji chorych, starych i uznanych za niepotrzebnych. To odrzucenie *in vitro*, gdzie giną istoty ludzkie powołane do istnienia w sposób nienaturalny. To odrzucenie wojen zbrodniczych i projektów wyludnienia ziemi, bo chwałą Boga jest człowiek żyjący. Chrystus sprawiedliwie dopuści, by odrzucający Go do końca otrzymali to, co sami chcą, czyli wieczność z dała od Niego. Nikomu nie życzymy tego nieszczęścia. Narody odrzucające Boga doznają zaś klęsk w doczesności, a mogą też całkiem zginąć.

Intronizacja Chrystusa to obrona praw jednego, świętego, katolickiego i apostołskiego Kościoła, posłanego, by całemu światu i wszystkim narodom przekazywał naukę Bożą niezmienną i łaski sakramentalne. To obrona wiary świętej i moralności, gdy duch buntu wdziera się nawet do Kościoła. Intronizacja to uznanie niegodziwości dialogu ze złem. To nie Kościół ma dostosować się do świata. To świat, jeśli nadal ma trwać, przyjąć ma niezmienną naukę Bożą, powierzoną Kościołowi. Tę właśnie niezmienną naukę Bożą Kościół głosić ma światu, a nie jakkolwiek inną.

Jezus Chrystus poświęcił w ofierze samego siebie, aby tych, którzy uwierzą, uświęcić w prawdzie i zjednoczyć w Ojcu i w sobie, aby świat uwierzył, że to Ojciec posłał Syna. Oby Polska cała zechciała zjednoczyć się w Bogu w Trójcy Świętej Jedynym. Niepokalane Serce Maryi, Oblubienicy Ducha Świętego, Matki Boga i naszej, Królowej Polski – ogarnij nas swą miłością matczyną i królewską i prowadź Polskę drogą wierności Jezusowi Chrystusowi, prawowitemu Królowi Polski i wszystkich narodów.

Króluj nam, Chryste! Króluj w każdym polskim sercu! Króluj w naszym Państwie i w całym Narodzie po świecie rozsianym!

AKT INTRONIZACJI CHRYSTUSA KRÓLA – RADIO MARYJA

Panie Jezu Chryste, Królu wszechświata, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, stajemy przed Tobą z hołdem uwielbienia i wdzięczności za nieskończone miłosierdzie, którym nas wciąż obdarzasz.

Królu nieba i ziemi, poddajemy się dobrowolnie Twojemu panowaniu i poświęcamy Ci naszą Ojczyznę, nasze rodziny i nas samych.

A zatem zobowiązujemy się rozszerzać Twoje Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Najświętsze Serce Jezusa, Zbawiciela naszego! Wiemy, że chcesz utwierdzić królestwo świętej miłości na ziemi.

A zatem zobowiązujemy się budować cywilizację życia i miłości.

Przed majestatem Twej potęgi i chwały, oddając cześć Bogu w Trójcy Jedyjnemu, wołamy: Króluj nam, Chryste!

W koronie państwa polskiego – Króluj nam, Chryste!

W sercach jego obywateli – Króluj nam, Chryste!

We wszystkich obszarach życia społecznego – Króluj nam, Chryste!

W środkach społecznego komunikowania – Króluj nam, Chryste!

W szkołach i programach wychowawczych – Króluj nam, Chryste!

W trosce o pracę i chleb powszedni – Króluj nam, Chryste!

W budowaniu ładu i bezpieczeństwa w narodzie – Króluj nam, Chryste!

W opiece nad chorymi, pokrzywdzonymi i uzależnionymi – Króluj nam, Chryste!

W rodzinach naszych – Króluj nam, Chryste!

W sercach naszych – Króluj nam, Chryste!

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

OGÓLNOPOLSKIE DZIEŁO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

ORSZAK JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA W KRAKOWIE, 26 XI 2023

